

Teksten Jubileumconcert van Maria tot Maria

Instrumentaal "Avé Maria" – Bach/Gounod

De tijd van het ontstaan Maria Virgo Regina:

Stil en onopvallend
bescheiden op de achtergrond
een beetje vergeten,
vind je haar toch overal terug.
In kerken en kapellen
verkleurd door regen en wind,
in huiskamers,
oud of modern van vorm;
Maria, de vrouw zo menselijk nabij.
Een jonge vrouw uit Galilea
met een leven, getekend
door het leven en lijden van haar zoon.

Na de Tweede Wereldoorlog ontstaat het initiatief van een kleine groep katholieken om 's zondags samen te komen in het zaaltje van café Bothof. Men behelpt zich met een uitklapbaar altaar. Al gauw ontstaat de behoefte een eigen kerk te bouwen. Pastoor Lutz wordt in 1954 benoemd tot bouwpastoor en het dekenaat Elst steekt de helpende hand toe en adopteert daarmee de nieuwe parochie. Het bouwen van de kerk verloopt echter niet zonder slag op of stoot, er valt de nodige weerstand te overwinnen. Nadat op 10 maart 1957 eindelijk de eerste steen is gelegd, gaat het snel: op 3 november van datzelfde jaar is de bouw klaar. Aartsbisschop Alfrink wijdt de kerk als eerste kerk in Nederland toe aan Maria Virgo Regina – Maria Maagd en Koningin.

In een kerk gewijd aan Maria hoort natuurlijk een Mariabeeld:

spot aan op Maria

Wat een schrik: geen bedeesde Maria met kind, maar een eigentijdse, revolutionaire Maria met pumps aan! Past dat wel bij het beeld van Maria?

1. - lied Ongeloof en geloof (162)

Refrein:

Ongeloof en geloof gaan in 't leven samen.
Wat God van mensen vraagt,
Is niet alleen ja en amen.

Maria, jij bent ons een vraag
Wij weten niet wat te geloven.
Een engel die bracht jou het nieuws onverwacht.
Dat gaat ons verstand iets te boven.

"Ik wilde de kans die God bood
Van harte, uit vrije wil pakken.
Ik was niet gedwee en mijn ja klonk als nee
Tot eer van het kleine en zwakke."

Refrein

Maria, waar vond je het lied
Om God in de hemel te prijzen?
Heb jij nooit gedacht of had jij niet de macht

De woorden van God af te wijzen?

Ik wilde het gangbaar idee
van een kwellende God ondermijnen.
Mijn magnificat zegt aan iedereen
Dat God vecht voor het recht van het kleine.”

Refrein

“Ik wilde de kans die God bood
Van harte, uit vrije wil pakken.
Mijn magnificat zegt aan iedereen
Dat God vecht voor het recht van het zwakke.”

Refrein (2x)

Tijd voor geloof

De basis voor een bloeiende actieve parochie is gelegd! In het protestantse Bennekom staat nu een bijzondere katholieke kerk: doordacht en gedurfd ontworpen als een buitenverblijf voor God. Een kerk met een speelse architectuur, met allure : een asymmetrische kerk, met ~~wel~~plaats voor ~~wel~~ 270 mensen. Een nieuw Godshuis dat is ontstaan op een gezamenlijke basis van het geloof.

2. - lied Ik geloof in een God (102)

Dezelfde die aan het begin staat van het heelal,
die eerste knal;
dezelfde heeft ons in leven gewild
de stilte gebroken, ons uitgesproken.

Ik geloof in één God
de mensen een Vader, licht maar daarvan de bron
aanwezig in iedere zon.

Een mens werd geboren op aarde,
eerst onbekend,
tot het moment dat Hij steeds meer Gods bedoeling doorzag
de zin van het leven werd vorm gegeven.

Ik geloof in één God
de Vader een Zoon, een 'Ik' maar niet zonder een 'Gij'
méér dan mensen nabij.

Dezelfde die wij eerst niet kenden,
die laat ons vrij,
is met ons 'Wij' op weg naar een toekomst , nieuw zoals nooit
de schepping moet doorgaan, Hij wil ons voorgaan.

Ik geloof in één God
de wereld tot Geest verbonden in ruimte en tijd
liefde in eeuwigheid.

Tijd voor vieren:

Dankbaar zijn de parochianen voor hun nieuwe kerk: van binnen een feestzaal, met een aparte doopkapel in de Toren en een ruime ontmoetingsruimte. Er ontstaan verschillende groepen, die gezamenlijk het katholieke leven inkleuren, zoals diverse koren, het KVG en de Caritas, maar ook

bijbelgroepen. Zelfs de kerkelijke schoonmaakgroep treedt al aan. De zondagse samenkomsten krijgen meer uitstraling en inhoud, en de geloofsgemeenschap komt tot bloei.

3. - lied: Ik kan niet om u heen (174)

Gij zijt zand onder blote voeten en de dauw in het ochtend licht.
Gij zijt stromen van regenwater en een wolken vergezicht.
Gij alleen zijt de zachte lijnen uitgesleten in kiezelsteen.
Gij zijt warmte in kille nachten en ik kan niet om U heen.

Gij zijt licht op mijn duist're wegen en de schaduw in felle zon.
Gij zijt wind in mijn bolle zeilen en het water in mijn bron.
Gij alleen zijt het schaterlachen in de doodstilte om mij heen.
Gij zijt rust in mijn jachtig leven en ik kan niet om U heen.

Gij zijt vriendschap van al mijn vrienden en hun kracht in mijn laatste uur.
Gij zijt trouw van mijn liefste mensen en in hartstocht zijt Gij vuur.
Gij alleen zijt de volle aandacht en de liefde zijt Gij alleen.
Gij zijt hier en al zou ik willen, nee, ik kan niet om U heen.

Tijd voor omzien naar elkaar

Pastoor Lutz heeft zijn werk volbracht en wordt opgevolgd door pastoor Willigenburg. Deze levert een belangrijke bijdrage aan het oprichten van oecumenische gespreksgroepen en goede contacten met de plaatselijke dominees.

In 1963 komt pastoor Reinhardt naar Bennekom. Zijn zwakke gezondheid vormt weliswaar een belemmering voor het uitoefenen van zijn functie, maar hij denkt er niet ~~aan~~ over om te stoppen. Hij kan zijn mensen niet in de steek laten, zeker niet de zwakkeren onder hen. Zo staat hij nog steeds te boek: als de man van de zieken, de marginalen, de randfiguren.

4. - lied: Wat ben ik als niemand mij hoort (74)

Wat ben ik als niemand mij hoort
en mij neemt zoals ik ben.
De zon schijnt macht'loos tegen de scheem'ring.
Op de tast loop ik als maar voort.

Ga niet achteloos voorbij,
wees elkaar een hand in hand.
Als God die altijd weer ons tesaam' brengt.
Niemand laat Hij verloren gaan.

Steeds weer waait zijn Geest alom uit,
als de regen voor de woestijn.
En onvermoeibaar geeft hij zijn levenskracht,
Die ons naar elkander voert.

Pastoor Reinhardt brengt ook nieuwe beweging in de parochie. Hij staat aan de basis van vernieuwingen. Door de crisis in de kerken dienen zich grote veranderingen aan, die hij in rap tempo invoert, voor sommigen gaat het zelfs te snel, zij zoeken hun heil elders.

Eén van de nieuwe ontwikkelingen is het opzetten van kindernevendienst in samenwerking met dames van de NPB.

Uiteindelijk moet pastoor Reinhardt vanwege zijn ziekte zijn taken in 1981 te vroeg neerleggen.

De Paters Hans Koenen en Bert Wulffelé nemen zijn taken tijdelijk over samen met paters van Mill Hill. Hierna doet pastoor Severt zijn intrede, vlak voor het 25 jarig bestaan van onze kerk.

5. -Lied: Zoeken en vinden (144)

Mensen, mensen, overal mensen
elk met zijn angst, elk met zijn wensen
haar eigen geluk haar eigen pijn
schoonheid en schijn.

Refrein:

Jij die mij raakt, jij die mij ziet
zonder jou leven kan ik niet.
Jij jij ene, als jij bent verloren
zal ik je zoeken waar je ook ging
litteken in mijn herinnering
(wij zijn voor elkaar geboren).

Woorden, woorden, woorden die grieven
woorden van haat woorden van liefde
en wie ik geloof ik weet het niet
leugen en lied.

Refrein:

Oorlog, honger, ogen die vragen
stemmen van ver, stemmen die klagen
mijn handen zijn leeg, ik ben te klein
onmacht en pijn.

Refrein:

God van mensen, mens in ons midden wijs ons de weg
help ons te vinden de mens die ons wacht, de mens die lijdt
nu is de tijd, nu is de tijd.

Refrein:

Gestimuleerd door het Tweede Vaticaans concilie, ziet men steeds meer in dat kerk en geloof een zaak is van de gehele parochie. Het volk van God is zelf verantwoordelijk voor de gemeenschap die het samen vormt.

Pastoor Reinhardt had binnen zijn vernieuwingen eind jaren zeventig al leken bij het pastoraat betrokken. Hij ~~en stuurde~~ stuurt hen op cursus bij de Dominicanen in Huissen zodat zij zich ~~konden~~ kunnen ontwikkelen. Pastoor Severt zet dit voort en stimuleert de spreiding van de verantwoordelijkheid, om de parochie gereed te maken voor een toekomst zonder pastor. Begin jaren 80 ontstaat zo al de pastoraatsgroep, uniek in de hele omgeving. Hij laat parochianen taken voor eigen rekening nemen. Taken die voorheen taken van de priester waren, zoals bestuur en pastoraat, diaconie en caritas, liturgie en catechese.

Lopend licht naar het paneel 1 met de kerk; de motor van de kerk, de vier pijlers, gaan bewegen.

Door zijn inzet zijn we na zijn vertrek in 1994 in staat gebleken een goede basis te behouden en te bieden aan zijn opvolger. Zijn opvolger blijkt echter geen pastoor te zijn! Er ontstaat een nieuwe situatie door samenwerking met de parochie in Wageningen. Twee pastoraal werkers worden

aangesteld met pater Hans Koenen als moderator. Ben Piepers, karakteristiek, ook door zijn uiterlijk (motor, leren broek, lang haar) en Cathrien Meuwissen, onze eerste vrouwelijke pastor!

Naar buiten treden

Met de kerk als rotsvast gegeven en solide basis voor de parochie ontwikkelen er zich in de loop van de tijd vier pijlers waarop de gemeenschap draait:

1^e pijler diaconie: tijd voor naastenliefde

Er komt aandacht voor vragen over de plaats van de kerk in de samenleving: over oorlog en vrede, over de derde wereld. Denk aan de Vastenactie, aan Casa Cantuta en Memisa. Maar het gaat niet alleen om mensen ver weg, ook om mensen dichtbij en voor wie het leven niet gemakkelijk is. Door wijkcontactpersonen, de bezoekgroep en de pastoraatsgroep worden ook zij door de gemeenschap ondersteund.

6. - lied: Recht en vrede (107)

Zijn recht en vrede loze woorden goed noch slecht,
Misbruikt, gebogen door wie ons lot bepalen?
Is God in deze wereld te vertalen?
Ik zoek een woord,
Betrouwbaar en oprecht.

Refrein:

Een weldaad is de mens,
die goed doet in uw ogen,
die recht wat is gebogen,
van harte vrede brengt. (2x)

Het huis verlaten en op weg een eigen spoor.
Opnieuw op adem, een tijd om te verstillen.
Plots klinkt een stem, twee ogen breken binnen.
Ik zie een mens, die smeekt om recht. Ik hoor.

Refrein:

Gezegend is de stem die roept en ruimte geeft.
Gezegend ogen, die mededogen wekken.
Gezegend handen, die geen kwaad bedekken,
Maar weerloos vragen wie te delen heeft.

God maak ons tot een mens,
die goed doet in Uw ogen,
die recht wat is gebogen,
van harte vrede brengt. (2x)

2^e pijler gemeenschap: tijd voor oecumene

De banden met de andere kerken in Bennekom worden uitgebouwd. Het resulteert in steeds verdergaande samenwerking, zoals deelname aan de Raad van Kerken en medewerking aan allerlei activiteiten die jaarlijks worden gepresenteerd in het "Groene Boekje".

7. - lied Sporen naar vrede (156)

Refrein: Wereld, dit landschap uitgestrekt
van het eerste licht tot aan de dood voorbij,

wandelaars dat zijn wij.

Landschap ingekleurd met sprekende beelden
aanschouw wat is gebeurd verzwegen en verhaald
dat de nacht van verraad zich nooit herhaalt.

Refrein:.....

Landschap ingericht met grenzen en volken
een kostbaar evenwicht verstoord en weer hersteld.
Heeft geduld langer adem dan geweld?

Refrein:.....

Landschap dat ontwaakt in sporen van vrede
een handschrift onvolmaakt geschreven en verstaan.
Kan een indruk van God verloren gaan?

Refrein: Wereld, dit landschap uitgestrekt
van het eerste licht tot aan de dood voorbij,
wandelaars dat zijn wij.
Wandelaars dat zijn wij.

3^e pijler liturgie: tijd voor vriendschap

De wijze van vieren ondergaat, soms noodgedwongen, verandering. Een Eucharistieviering zonder priester is niet mogelijk. Een creatieve invulling van de vieringen zorgt al snel voor andere vormen, bijvoorbeeld de woord- en communieviering met lekenvoorgangers zoals Willem Mosch, Jean Gardeniers en Niek Huijberts. Zo ontstaan ook gebedsvieringen, en vanuit de samenwerking met de andere kerken doen de vespervieringen, de Taizé en Keltische vieringen hun intrede in onze kerk.

8. - lied: Ik zal er zijn (140)

Als je eenzaam bent of in het duister,
Denk dan aan mij en roep mijn naam.
Als geen mens je kent en niemand luistert
Ook / Zelfs als je fluistert, ook / zelfs als je fluistert
Zal ik je stem verstaan.

Als een vriend wil ik je dragen, alle dagen,
ik zal er zijn.
Als een ster in donk're nachten zal ik wachten.
Ik zal er zijn.

Wees niet bang voor de stilte om je heen.
Wees niet bang, ik laat je nooit alleen.
Als een vriend wil ik je dragen alle dagen.
Ik zal er zijn.

Drukt de hele wereld op je schouders en zorgen spoken door je hoofd
er is iemand die je kunt vertrouwen,
die van je houdt, die echt in jou gelooft.

Als een vriend wil ik je dragen, alle dagen,
ik zal er zijn.
Als een ster in donk're nachten zal ik wachten.
Ik zal er zijn.

De voorbereiding van de vieringen gebeurt steeds meer door groepen van mensen, zoals de werkgroep gezinsviering, de liturgiegroep van Arsis en van het gemengd koor. Elk jaar is er ook een gezamenlijke voorbereiding van de Parochiedagviering. Dit bevordert de saamhorigheid in de parochie. Vele vriendschappen ontstaan hierdoor en verdiepen zich.

9. - lied: The rose (166)

Men zegt liefde is een stormvloed waar menig in verdrinkt,
men zegt liefde is een oorlog, waardoor je wordt verminkt.
Men zegt liefde is armoe, vol zorgen en getob;
ik zeg liefde is een bloem, eens komt ze uit de knop.

Zijn ze groot de moeilijkheden, een probleem waarmee je loopt,
zijn de dingen niet gegaan, zoals je had gehoopt.
Zet je open voor degene die je hart het meeste raakt.
Leer te geven, niet te nemen, dat is wat gelukkig maakt.

Echte liefde is onverwoestbaar, kan een zware storm weerstaan.
't Is soms net een smeulend vuurtje en het lijkt soms uit te gaan.
In de winter in de sneeuw ligt een stekje soms een poos.
Maar bedenk door zonnewarmte bloeit toch eens de mooiste roos

4^e pijler catechese: tijd voor ontwikkeling

Een belangrijk onderdeel van de parochie is en blijft de ontwikkeling van de parochianen, van klein tot groot. Dopen, Eerste Communie en Vormsel zijn vaste rituelen. De gezinsvieringen en de Alexanderschoolviering worden druk bezocht. Kom in de kring en Kathokids ontstaan als nieuwe werkvormen. De ontwikkeling gaat echter verder: cursussen en lezingen worden georganiseerd en ook de kunst krijgt een eigen plek in de kerk. De scholing is niet alleen bedoeld voor de eigen ontwikkeling, maar ook om het geloof uit én over te dragen.

10. - lied: Kleurrijk (97)

In het kleurboek van de wereld zijn de kleuren ingevuld;
zwarte aarde, rode rozen, geel geworden golvend graan,
blauwe druiven, paarse heide, groene wei en witte zwaan.

Refrein:

Vul de dagen van je leven met je eigen kleuren in.
Elke bladzij wordt weer anders, elke dag een nieuw begin. (2x)

In het kleurboek van de wereld zijn de kleuren al bedacht.
Rood je schaamt je, groen is afgunst, blauw dat word je van de kou,
paars van woede, wit van kwaadheid, geel van nijd en zwart in rouw.

Refrein:

Als het kleurboek van jou zelf is, kies je toch jouw kleuren uit.
Groen natuurlijk, geel gelukkig, blauw je voelt je sterk als staal;
rood voor liefde, roze vriendschap, kleurling zijn we allemaal.

Refrein:

Een bijzondere manier van het geloof uitdragen is tijdens Advent en Kerst te zien in de Kerststal: deze is opgezet door Gé Evelo als traditionele kerstgroep, maar later verder uitgebouwd door Koos van der Zalm tot een meer Napolitaanse kerstgroep. Het verhaal wordt als een soort wekelijks stripverhaal uitgebeeld, tot en met de vlucht naar Egypte.

11. lied: een vogel zo vrij (184)

Je bent als een vogel zo vrij;
ga en geniet, geniet van het leven
op het licht van de zon voortgedreven,
maar ga niet aan mij voorbij,
ga niet aan mij voorbij.

Lichtslang van paneel 1 naar 2 gaat aan en schijven van de werkgroepen gaan draaien

Tijd voor stilstaan bij nu

Wij zijn een actieve geloofsgemeenschap geworden, een wezenlijk onderdeel van de dorpsgemeente Bennekom. We draaien grotendeels op het werk dat wordt verricht door vele vrijwilligers (250!). We beseffen dat we zelf moeten werken aan de toekomst. De veranderingen binnen en buiten de parochie roepen vaak vragen op. Voor antwoorden moeten we wel “nieuwe wegen durven gaan....”.

12. - lied: Tot en met vandaag (142)

Tot en met vandaag is de toekomst als een bloem
waarvan je geuren nooit eens ruikt.
Het verleden groeit, dagen stapelen zich op.
als een dag begint, schuift de toekomst al weer op.

Tot en met vandaag is de toekomst nog intact,
in een visioen of een ideaal verpakt.
Wat er leeft aan hoop, aan verwachtingen gemis
wordt geprojecteerd in de tijd die nog niet is.

Tot en met vandaag heeft de toekomst niet bestaan,
is zij als een licht voor de mensen uitgegaan.
'Morgen wordt het goed' is geen antwoord maar een vraag
die ons uit de droom van tevredenheid verjaagt.

Tot en met vandaag duren vriendschap en verdriet.
Tot en met vandaag, verder gaat ons leven niet.
Al wat nu is, blijft in eeuwigheid bestaan
als wij niet vandaag nieuwe wegen durven gaan..

Tot en met vandaag duren vriendschap en verdriet.
Tot en met vandaag, verder gaat ons leven niet.
Als wij niet vandaag nieuwe wegen durven gaan,
blijft al wat nu is tot in eeuwigheid bestaan. (3x)

Tijd voor genieten van het leven

Met de twee pastores Ben en Cathrien, wordt de warme en ruimhartige aard van onze gemeenschap verder uitgebouwd. Tot op de dag van vandaag kenmerkend voor onze geloofsgemeenschap. We

staan veel voor elkaar klaar en we kunnen genieten van het 'samen doen'. Het zit vaak in de kleine dingen.

13. - lied: Geniet van het goede (127)

Geniet van het goede dat God je heeft gegeven
de wind in je haren en de zon op je gezicht.
Geniet van het leven
het spel van kleine kind'ren
het zingen van een merel in het stille avondlicht.

Refrein: Leef hier en nu met de dag van vandaag
en drink met volle teugen van de schoonheid om je heen.
Leef hier en nu met de dag van vandaag
de kleuren van de aarde, het stromen van rivieren,
de vreugde van een woord dat rust in God in Hem alleen.

Bewaar je angst voor morgen en luister naar de stilte
je mag opnieuw beginnen zo vaak als je dat wilt.
Maak ruimte in je leven en gooi het venster open
vermijd de kouwe drukte en word van binnen stil.

Refrein:.....

Geniet zo alle dagen de vreugde van het leven
en leg al je zorgen in de handen van de Heer.
Geniet met volle teugen van seconde tot seconde
geniet van het moment want dit moment dat komt niet weer.

Refrein:..... (2x)

Tijd voor verlies en verdriet

“ de vreugde van een woord, dat rust in God alleen”.

De pastorale zorg is, naast het voorgaan in vieringen, een wezenlijk onderdeel van het werk van de pastores. Onder de deskundige leiding van Ben en Cathrien zijn de persoonlijke pastorale taken van de leden van de pastoraatgroep verder ontwikkeld. Zij voelen zich verantwoordelijk voor het reilen en zeilen van de parochie.

Na het ontstaan van het parochieverband Veluwerijn (in 2006) en het vertrek van Cathrien en Ben, wordt de begeleiding van de pastoraatsgroep voortgezet door pastor Hans Lucassen.

In 2010 fuseren de 11 parochies van Veluwerijn tot de parochie Zalige Titus Brandsma. Het ontstane pastorale team krimpt echter steeds verder in en bestaat nu slechts uit pastoor Henri Ten Have, Hans Lucassen en Guido Dieteren. De pastorale taken binnen de geloofsgemeenschap worden nu grotendeels aangestuurd door de pastoraatsgroep. Dat komt onder andere tot uiting in begeleiding van zieken, zorg en nazorg bij overlijden, en ondersteuning bij persoonlijke problemen.

14. - lied: Ooit (166)

Ooit, toen mijn tuin verdorde,
bruine dode blad'ren vielen,
ooit, toen de dagen kortten
wist ik uw naam.

Ooit, toen mijn vleugels braken,
watervloed mij overspoelde,

ooit toen de aarde beefde
wist ik uw naam.

Ooit, toen mijn weg ging buigen
en ik keren moest,
toen ik tegen de stroom moest ingaan,
vroeg ik naar uw naam.

Ooit, als mijn ogen breken,
als mijn adem zacht gaat stokken,
ooit als mijn dagen tellen
weet ik uw naam.

Het bewustzijn dat je niet bij de pakken neer moet zitten, leidt er toe dat we blijven waken voor Té-vreden zijn. Soms gaan we bewust tegen de stroom in , als er een lijn wordt ingezet die niet past bij ons beeld van de toekomstvisie. Dit blijkt af en toe nodig binnen de parochie Zalige Titus Brandsma. Eigenzinnig zijn binnen de gestelde kaders is een kwestie van voortdurende afweging.

15. - lied: Het water zal stenen breken. (177)

Wanneer alles diep van binnen pijn doet
en je alleen, tegenover je eigen beeld,
ziet dat het vervormd is door onbekende spiegels.
Wanneer de dingen voor je schaduw wijken,
wanneer je woord dat van een ander lijkt
en je hartslag uit je lichaam vlucht.
Wanneer je handen ver van je zijn
en je de afdruk van je voeten niet herkent,
wanneer je niets meer waarneemt
dan dode buitenkanten.
Ga dan als een zalm
tegen de stroom in
met alle razernij
van je woede.
Wanhoop niet
het water zal stenen breken.

Tijd om trots te zijn

We mogen best trots zijn op wat we bereikt hebben en waar we tot op vandaag mee bezig zijn. Kijk bijvoorbeeld eens naar de eerder genoemde diversiteit van onze vieringen. Deze vieringen worden ondersteund door zeer diverse koren). En dat zijn er veel in onze gemeenschap: gemengd koor, kinderkoor, Arsis, schola, cantors, Laudenkoor en Taizékoor. Op deze manier is er voor elk wat wils: voor iedereen een inspirerend moment om samen kerk te zijn. En altijd weer met de opdracht om na de viering binnen en buiten de gemeenschap aan de slag te gaan: maar wel eerst samen een kopje koffie drinken!

16. - lied: Vuur en vlam (145)

Wie leeft verloren in de tijd,
raakt aan de haast zijn leven kwijt.
Hij gaat zijn weg met ogen dicht,
hij ziet geen schijn, geen spoor van licht.
Maar als zo'n blinde ziende wordt,

dan komt hij oog en oor tekort.
Hij vindt zichzelf, de dag breekt aan,
hij komt in vuur en vlam te staan,
hij komt in vuur en vlam te staan.

Veel mensen zijn er levend dood,
want hun bestaan is ademnood.
Ze leven roekeloos en snel
en zetten hart en hoofd op 't spel.
Maar als zo'n mens geduldig wacht ,
dan voelt hij hoe een ander zacht
zijn armen om hem heen wil slaan,
hij komt in vuur en vlam te staan,
hij komt in vuur en vlam te staan.

Wanneer een mens maar verder wil,
hij jaagt maar door en staat niet stil,
op weg naar geld en klatergoud,
zo'n mens verslijt, wordt ziende oud.
Maar als hij knielt en biddend rust,
misschien dat God hem wakker kust.
Hij haalt hem uit zijn droom vandaan,
hij komt in vuur en vlam te staan,
hij komt in vuur en vlam te staan.

Wie vastgeroest en uitgedoofd
alleen nog in vandaag gelooft,
wie nooit eens over bergen ziet
wordt moe, en sterven zal zijn lied.
Maar als in harten heimwee brandt
naar nieuwe tijd en blijer land,
dan breken mensen op en gaan,
men komt in vuur en vlam te staan,
men komt in vuur en vlam te staan.

Tijd voor dankbaarheid

We zijn niet alleen trots, we zijn ook dankbaar voor alles wat deze kerk en onze geloofsgemeenschap ons heeft gebracht. Daarbij zijn we ons als gemeenschap door de jaren heen bewuster geworden van ons rentmeesterschap van de aarde. Dit komt onder andere tot uiting in de interkerkelijke werkgroep Kerk, Milieu en Samenleving. Pastoor Severt gaf ons destijds al het goede voorbeeld: hij deed aan hergebruik van de slablaadjes uit de container van Snetselaar door deze als voer voor de konijnen en de kippen te gebruiken. Inmiddels hebben we het predicaat Fair Trade kerk en gaan we zorgzaam om met het hemelwater van onze kerk. In het kader van ons 60-jarig jubileum is het symposium 'De zorg voor ons gemeenschappelijk huis' zelfs geheel gewijd aan ons rentmeesterschap.

17. - lied: For the beauty of the earth (209)

For the beauty of the earth,
for the beauty of the skies,
for the love which from our birth
over and around us lies, over and around us lies:
Lord of all, to thee we raise this our joyful hymn of praise.

For the beauty of each hour
of the day and of the night,
hill and vale and tree and flower,

sun and moon and stars of light:
Lord of all, to thee we raise this joyful hymn of praise.

For the joy of human love,
brother, sister, parent, child,
friends on earth, and friends above,
for all gentle thoughts and mild:
Lord of all, to thee we raise this our joyful hymn of praise.

For each perfect gift of thine
to our race so freely given,
graces human and divine,
flow'rs of earth and buds of heav'n,
flow'rs of earth and buds of heav'n:
Lord of all, to thee we raise this our joyful hymn of praise.

60 jaar geen eindpunt maar weer nieuw begin en een nieuwe Maria

Een jubileum is een moment van bezinning. Terugkijken: hoe is het begonnen, wat is er gebeurd, welke ontwikkelingen hebben we doorgemaakt. Een deel ervan hebben we de revue laten passeren. Het is ook een moment om ons te bezinnen op de toekomst: wat zal deze ons brengen?

Lichtslang aan naar de nieuwe Maria

Tijd voor toekomst

18. - lied: Ik heb een droom (150)

Droom jij wel eens dat er voldoende voedsel is.
Dat er niemand meer aan honger lijdt.
En dorst voor niemand meer de vijand is.
We plaatsen onze droom in deze tijd.
Droom jij wel eens dat geloven in vrijheid mag.
Niet bekneld door regels en door macht.
Waardering en respect voor eigenheid.
Vertrouwen dat het kan op eigen kracht.

Ik heb een droom, ik heb een droom,
Ik heb een droom diep in mijn hart.
De dag dat onze dromen niet langer droom zullen zijn
Maar werk'lijkheid
Voor ons allemaal.

Droom jij wel eens dat we meer verbonden zijn,
oud en jong tezamen sterker staan.
Met aandacht voor elkaar door 't leven gaan.
Doet geloof niet dát met ons bestaan.
Droom jij wel eens van een wereld die toekomst heeft,
dat we zuinig zijn op al wat leeft.
De kringloop leven zoals is bedoeld;
de hemelboom die ons Maria geeft.

Ik heb een droom, ik heb een droom,

Ik heb een droom diep in mijn hart.
De dag dat onze dromen niet langer droom zullen zijn
Maar werk'lijkheid
Voor ons allemaal.

Maria

Als onderdeel van de parochie Zalige Titus Brandsma, zijn we nog steeds wat zoekende naar onze plek. Welke bijdrage kunnen we leveren, niet alleen aan de parochie, maar ook aan onze Bennekomse gemeenschap?

De werkgroep MVR Toekomst heeft zich gebogen over de toekomstige mogelijkheden van onze geloofsgemeenschap en liet zich daarbij laten inspireren door het "Evangelii Gaudium" van paus Franciscus. De werkgroep heeft haar rapportage gepresenteerd op een bijzondere, goed bezochte avond: "MVR draait door!": in de lijn van onze paus willen wij meer als gelovige gemeenschap naar buiten te treden.

De menselijk wijze waarop paus Franciscus, net na de witte rook, de op het plein toegestroomde menigte begroette met "buona sera Sorelle e Fratelli, (goedenavond zusters en broeders)," kan ons mogelijk helpen om met een warm hart onze medemensen tegemoet te treden. Daarbij willen we de vele gasten, op vakantie, op doortocht of op zoek naar onderkomen niet vergeten.

Laten we zorgen voor elkaar, zorgen voor onze omgeving, voor dieren en planten, kortom duurzaam handelen als basis voor onze levenshouding. Samen aan de slag, maar met eigen verantwoordelijkheid. Soms is daarbij ondersteuning vanuit parochie of bisdom nodig, denk aan de plannen voor de uitbouw van onze parochiezaal. Maar veel kunnen we en doen we zelf: de verduurzaming van ons gebouw, het insectenhotel gemaakt door de kinderen en niet te vergeten het hergebruik van onze Hemelboom.

De Hemelboom moest helaas gekapt worden, maar leeft voort in het nieuwe beeld van Maria, een Maria met kind, een zorgende Maria.

Spot aan op de nieuwe Maria. Moeten er wel ballonnen voor, dit symboliseert de wazige toekomst maar dit wordt niet zo specifiek genoemd

19. - lied: Maria (200)

In verwachting van nieuw leven
zwanger van hoop.,
zwanger van hoop voor de wereld
voldragen geloof in de toekomst.
Jij droeg Hem,
maar Hij droeg jou vast op handen;
Hij, met ontferming bewogen.

Van Hem verlost kon je Hem niet loslaten,
niet loslaten in de tempel niet, en nooit.
Je wilde zijn enige moeder zijn ...
want jij droeg Hem in je schoot,
jij alleen!

Je droeg Hem weg,
de wereld omgekeerd;
weer loslaten,
weer loslaten, maar niet verlost
en toch werd wéér geboren ...
een nieuw begin,
een nieuw begin,

zo ver weg, zo dichtbij, zo dichtbij

Past Maria in haar eenvoud
niet meer in onze tijd?
Verdwijnt haar beeld uit vele kamers?
Haar leven van pijn en diep geloof
blijft een uitnodiging
tot inzet en
tijd voor bezinning
Bij haar komen mensen
met zorgen en verdriet,
bij haar worden mensen
opnieuw eenvoudig.
Zie hier ons nieuwe beeld
van Maria.
Dit beeld, haar beeld, zal mensen blijven troosten
en wegen laten vinden naar elkaar.

“Begin en eind de tijd verdwijnt, wordt de eeuwigheid.”

Niet denken in jaren, maar in wat je zelf kunt zijn, wat je kunt betekenen voor elkaar en voor de
gemeenschap. Ik wens ons allen een toekomst, geïnspireerd door Maria en haar Zoon,

20. - lied: De tijd verdwijnt (165)

Nog voor ik wist van ademen,
nog voor ik in haar schoot ontwaakte
nog voor ik geboren was
wist Jij van mijn bestaan. (2x)

Ver voor de tijd riep Jij mijn naam,
gaf Je dag en nacht,
gaf Je tijd en eeuwigheid, gaf Je Jezelf;
de aanwezige.

Jij doorgrondt mij, Jij kent mij,
Jij weet mijn zwakke kanten.
Jij weet waar ik sta en zit,
Jij weet van mijn bestaan.

Al dwaal ik door dikke mist,
al vlucht ik in hoge bergen,
Jij weet waar ik ga en lig,
Jij vindt mij overal.

En altijd weer roep Jij mijn naam,
geef Je dag en nacht,
geef Je tijd en eeuwigheid, geef Je Jezelf:
de geschiedene.

Jouw gedachten zijn te groot.
Jouw daden zijn niet voor te stellen.
Niet begrijpend zoekende,

welk spoor leidt mij naar Jou?

Ik roep Je NAAM, ik zoek Jouw hulp,
Ik verlang naar Jouw nabijheid,
Ik ga de weg die Toekomst heet,
Om Jou is mijn bestaan.

Begin en eind, de tijd verdwijnt,
Wordt de eeuwigheid.
Doel en zin van mijn bestaan,
Jijzelf gaf ons Jouw Naam;
Hoor, ik ben –
Hoor, ik ben de eeuwige.
De eeuwige.